

Поново демантујем!

На разна салетања од стране разних салетача, – такође Мирко Перић (?!), *Деманти који то није* и *Не бојте се, децо светог Саве*, teologija.net, – дакле салетања од стране мојих нежељених душебрижника, да променим или умекшам став у својим текстовима објављеним недавно због окупљања разних слојева друштва у Србији, укључујући студенте и средњошколце, а поводом немилих дешавања и појава у државној заједници од стране изазивача тензија које Србији прете општим хаосом, поново демантујем све оно што ми се насилно ставља у ум, на језик и на душу.

Кад ово кажем, мислим на чињеницу да се по мојим текстовима ровари без обзирања и стида, да се стварају конструкти за спинове и да се прекрајају монолитне мисаоне целине, да се у њих учитавају разна туђа моралисања и зановећања, те и да се прибегава насилном прибарању мене самог *шесторици* епископа, и то са некаквим својством и ингеренцијом *седмог...*

Не пристајем да ме ико ни милом нити силом убраја у друштво „шесторице епископа“, који су заједничким писмом изнели своје лично мишљење и уверење о студентским протестима и мом теолошком језику, истовремено сугеришући да би истоветан њиховом мишљењу о овој актуелној теми требало да буде и став СПЦ, еда би он постао јединствен и саборан, тојест саобразан њиховом обрасцу, обрасцу „шесторице епископа“.

С тим у вези, али и у вези са онима *који лове моју душу*, тојест лукавствима ме стављају у контекст покајника и некога ко је у међувремену променио личне ставове пријемом студената и средњошколаца у крушевачке храмове (Лазарица, храм Светога Ђорђа и Богородица на Расини), рећи ћемо следеће: овде се ради о испуњењу писане молбе оних студената који су кренули према Нишу и који су упутили молбу свештенику у Крушевцу да присуствују светој Литургији и причесте се, да целивају иконе и да буду испраћени кађењем и звонима. Све им је то било удовољено као онима који су нам се у својој писаној молби представили речима „Ваша духовна деца“! Према томе, жељу наше духовне деце ја сам као надлежни архијереј испунио, и то са свешћу да се

ради о *нашој* деци и да су *наши* храмови отворени и за њих, баш као и за све друге људе које храмови привлаче.

Овај догађај не може бити у супротности са ставовима које сам изнео у својим текстовима на тему немиких збивања у нашој земљи. У складу са својом савешћу и мишљењем, ја нисам имао право да не поступим пастирски, као и у вези са отвореним светим храмовима. Друго, постајући архијереј, ја нисам аутоматски постао и неко ко *не може да греш*, по речима Мирка Перића (?!). Претходно сам, као човек, од свога рођења био погрешив, али сам могао да се *плашим* (реч *истога*), но ја немам разлога да се плашим због овога што ми се сада и овде дешава! Поготову се нећу плашити због ујдурме разних вештака који свој језик окрећу као неко вербално мотовило око мене, еда би ме целог обмотали паучином својих спинова и софизама.

Елем, што се тиче мене и мојих ставова, испољених у мојим текстовима, бранићу их и бранити, супротстављајући се њиховом кривотворењу и злоупотреби. Зато поново подсећам све осветнике, кривоклетнике, тужитеље и подметаче спинова, да треба, пажљиво и хладне главе, да поново прочитају у мојим текстовима бар она места која их доводе до самообмане и поновних освета. Зашто освета? Због претрпљених вишеструких теолошких пораза! Због изобличавања за канонске преступе.

Ако ли наставе да се са толиком острашћеношћу окомљују на мене и да подмећу спинове за ко зна чији рачун, само ће изигравати инквизиторе за свој грош. И даље ће измишљати аргументе да би их софистички читавали у мој текст, чиме ће *језицима својим обмањивати* себе и друге. И ту је крај!

Митрополит крушевачки Давид